

dat ge, na zoo gevochten te hebben tegen het sieren van uw leege (al te leege?) vlakken, nu de plaats inruimt voor bont gewemel van misteekende barokke figuren van de quasi moderne wandschildering? Met eenvoud bedoel ik niet bloedeloosheid en armelijkheid, maar de kracht van de levende techniek, gepaard aan op natuurstudie gewonnen inzicht. De cartonnier van heden, die zijn taak ernstig beseft, heeft te strijden voor eenvoud en strengheid van bouw. In de uitoefening van zijn taak zal hij, zooals op 't oogenblik de situatie is, zoowel met de ontwerper als met den wever in conflict kunnen komen. En wel om de volgende redenen:

1e. Omdat de meeste schilders-ontwerpers zich niet kunnen losmaken van hun schilderlijke vrijheden en hun rijkdom van toon (vloeiende overgangen van de toets).

2e. Omdat de goedgeschoolde wevers of weefsters gewend zijn aan copieeren van tapijten van de vervalperiode en aan het vervaardigen van op die periode berustende moderne tapijten van de 19e eeuw, lijdend aan volkomen gebrek aan wetmatigheid.

De cartonnier heeft dan in zijn bemoeiingen om de zuivere techniek te bevorderen daar tegenover te stellen:

1. Een beperkt aantal met elkaar harmonieerende kleuren, (of in een éénkleurig tapijt een beperkt aantal toonen) gebaseerd op de voorhanden zijnde solide wolkleuren.

2. Een onderzoek naar de soliditeit, licht-echtheid van alle te gebruiken geverfde wol.

3. Een zoo weinig mogelijk gemengelde kleur op elken klos. (Op een klosje zitten meest 3 à 4 draden).

4. Een zooveel mogelijk bewerkstelligen van overgangen in kleur door badden en niet door het naast elkaar verwerken van té zwakke op den klos gemengde kleurverschillen (toonverschillen).

5. Een rekening houden met de egalisatie door vuil, stof en verbleeken, waardoor té zwakke kleurverschillen (toonverschillen) door den tijd gereduceerd worden tot 0, waardoor té groote vlakke plekken ontstaan.

6. Zoo noodig het ontwerp in zijn carton die veranderingen te doen ondergaan die de omzetting in de weeftechniek eischen. Een niet ter zake kundig ontwerper heeft zich neer te leggen bij de door den cartonnier gegeven doelmatige vertolking.

Was dus in de 15e en 16e eeuw de bemiddelende arbeid van den cartonnier van zeer gunstigen invloed voor den uiteindelijke vorm van het Gobelin, heden ten dage mag men dezen arbeid als delicatesse, maar tevens als van nog grooter belang achten. Want al is algemeen erkend dat wij in het begin van deze eeuw een herleving meemaken van het ambacht en de decoratieve kunsten, men moet daarbij inzien dat vooralsnog de herleving ons wél heeft gebracht de erkenning dat een Gobelin, een wandschildering enz. behoort te zijn één